

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnej **A. K.**, bývajúcej v D., **o vymoženie 268,87 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 5 Er 472/2006, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 6/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 6/2014 **z a s t a v u j e** .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a** .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 6/2014 **o d m i e t a** .

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 29. augusta 2005 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N..

Uznesením z 10. mája 2013 č. k. 5 Er 472/2006-20 Okresný súd Veľký Krtíš exekúciu zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie vo výške 43,31 € súdnemu exekútorovi JUDr. J. Ď., a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení súd poukázal na to, že zmluvné zastúpenie ako dvojstranný právny úkon vzniklo súčasne s uzatvorením zmluvy o úvere, a to v čase, keď žiadny dlh neexistoval, a poukázal i na rozpor záujmov povinnej a jej zástupcu, Mgr. T. K., pretože zo zmluvy o úvere bolo zrejmé, že bola použitá predtlač. Ak oprávnená postupovala tak, že bola osoba

zástupcu dopredu určená, bol spochybnený základný predpoklad pri udelení plnej moci, a to chránenie záujmov povinnej a tiež slobodná voľba pri výbere zástupcu. Súd dospel k záveru, že uznanie dlhu ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré splnomocnený zástupca urobil v rozpore s jej záujmami, preto boli v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Navyše podľa súdu notárska zápisnica ako exekučný titul nezodpovedala požiadavkám kladeným na exekučný titul, pretože bola spísaná len zástupcom bez osobnej prítomnosti samotnej povinnej, na základe čoho bola potom povinná zaviazaná na splatenie svojho dlhu v lehote, o ktorej nemala vedomosť. Takúto notársku zápisnicu teda nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul na vykonanie exekúcie, preto súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 6/2014 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Na odôvodnenie potvrdzujúceho výroku odvolací súd uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Konštatoval, že v dôsledku neplatného plnomocenstva podľa § 39 Občianskeho zákonníka, je neplatné aj vyhlásenie Mgr. T. K. pred notárom JUDr. O. Ď. o uznaní dlhu povinnou v prospech oprávnenej. Odvolací súd v odôvodnení poukázal na už ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Na základe uvedeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a ani nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť

napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová